

at gøre? Jeg kan ikke forstå, hvis det skulle være indeholdt i EF-direktivet, og jeg vil gerne bede ministeren om at komme herop og forklare, at det er fastsat deri, at man er nødt til at gøre det på den måde.

Jeg sagde blot, at jeg finder, at kontrollen skal ske i produktionsleddet. Det må være her, man skal komme ind og undersøge. Men det er ikke det, ministeren ønsker med forslaget. Her er der åbent hus. Man kan få hvem som helst af de parter, jeg lige har nævnt, til at fremkomme med oplysninger. Det er urimeligt. Det påfører virksomheden økonomiske og administrative byrder; det kan ikke være meningen, og det kan heller ikke være i overensstemmelse med det, jeg har hørt erhvervsministeren melde ud med for ikke længe siden.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Den lille købmand vil jeg overlade til miljøministeren, men jeg er da bekendt med, at i den PVC-aftale, der er lavet mellem en tidligere regering og branchen, indgår f.eks. spørgsmålet om PVC i detailhandelen. Det vil da være meget hensigtsmæssigt, at man spørger Føtex og Brugsen: Hvor langt er I kommet med at afskaffe PVC i den bløde plast? Følger I planen? Hvordan ser det ud? Nu ved jeg faktisk, at de ikke har gennemført det fuldt ud endnu, så det er der da et vældig godt argument for, at ministeren skulle have mulighed for noget sådant.

Så vil jeg sige til hr. Langkilde, at jeg synes bestemt, hr. Langkilde vender det hele på hovedet. Det handler jo om, at de virksomheder, som skaber forurening af uforholdsmæssig stor grad, og som vi alle sammen ved skal udfases herhjemme, vil vi ikke sende ud til ulandene. Der er ikke tale om, at ulandene føler, at det er noget, der bliver presset ned over dem, for de diskuterer jo rent faktisk i FN-organerne, hvordan de kan undgå at blive lossepladser.

Enhver produktion skaber naturligvis forurening, men det er ikke det, vi taler om i denne situation. Forslaget handler om noget helt andet. Tænk, hvis nu de nordiske lande og for den sags skyld andre rige lande, som går ind for CFC-afviklingsplanen, der er en afviklingsplan for hele verden, samtidig eksporterer deres gamle anlæg. Det ville da være ekstremt dobbeltmoralisk, og jeg synes, det ville være hensigtsmæssigt, hvis bare nogle få lande kunne gå lidt i spidsen. Og så vil jeg altså gerne sige, at det er kun et lille skridt, vi går med dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (S):

Jeg vil give hr. Niels J. Langkilde ret i, at der kan være brugte produktionsanlæg, der forurener mindre end de anlæg, de erstatter i aftagerlandet. Men jeg tror, der er noget, hr. Niels J. Langkilde har misforstået. Det er jo ikke således, at man fratager disse lande retten til at købe anlægget. Det eneste, der sker, er, at disse lande får nogle oplysninger angående anlægget, og det er vel egentlig ikke så ringe, for det kunne også have en anden positiv effekt. Det kunne måske røre lidt ved samvittigheden ved de virksomheder, der skal sælge et brugt anlæg, når de også skal lave en konsekvensvurdering af det anlæg, de vil sælge, og derfor tror jeg faktisk, at forslaget vil få en positiv effekt frem for en negativ.

Jeg vil sådan set godt vende tilbage til bilen igen. Jeg tror ikke, hr. Niels J. Langkilde vil købe en bil ubesat, jeg tror, han gerne vil vide lidt om den. Og det er det samme, der sker her. Det kan være, det bliver noget positivt for vores erhvervsliv, og det kan vi vel ikke have noget imod.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg forstod på hr. Steen Gade, at han talte om Brugsen, som jo er storproducent, og om Føtex, som også er storproducent, og så længe vi taler om producentleddet, er det jo i orden. Men jeg talte om detaillleddet, og for at der nu ikke skal være nogen tvivl, vil jeg gerne have lov til at citere en skrivelse af den 15. december 1995 fra De Samvirkende Købmandsforeninger i Danmark:

»Miljøministeren ønsker hjemmel til at pålægge markedsføringen af et produkt et krav om dokumentation vedrørende brug af stoffer i produkter og emballager. Dette er en voldsom udvidelse af mandatet i EU's emballagedirektiv, hvor der efter DSK's opfattelse alene forudsættes hjemmel til oplysningspligt. Kravet i den nye § 51, stk. 2, er således ikke blot en implementeringsnødvendig ændring, sådan som det hævdes i bemærkningerne til lovforslaget, og DSK kan ikke acceptere denne hjemmeludvidelse.«

Det kan jeg godt forstå, og det ville da også være urimeligt. Hvilke krav skal man nu til at pålægge detaillleddet, de mindre købmænd og forskellige forretninger, som kun sælger de varer? Hvorfor skal de med? Jeg forstår, at det heller ikke er hr. Steen Gades hensigt, og det er